

Panium - Nomer Salapan Welas

Nu Agung-Agung: Antiochus, Constantine, jeung Présidén Panungtungan

Jeff Pippenger

2026-03-01

Konci pikeun ngabagi kalayan leres ayat sapuluh nepi ka genep belas tina Daniel sabelas kapanggih dina panerapan-panerapkeun nu nubarkeun dasar anu geus dipaké leuwih ti tilu puluh taun ka tukang, dina taun 1996, nalika majalah *The Time of the End* diterbitkeun. Tilupuluh taun saterusna, Gusti parantos ngungkabkeun yén aya pesen nubarkeun séjén anu kudu diformalkeun sakumaha pesen Millerite diformalkeun dina taun 1831. Dina sajarah omega tina tilu puluh taun ieu, pesen anu kudu diformalkeun téh dilambangkeun minangka koréksi kana hiji pesen Islam saméméhna, sakumaha diwakilan ku Josiah Litch, sarta ogé hiji pesen panto nu katutup anu geus dibenerkeun, sakumaha diwakilan ku Samuel Snow, anu mangrupa lambang tina misil parawan sapuluh. Hiji pesen ngeunaan Islam, dibarengan ku pangéling-ngéling ngeunaan panto-panto panutupan masa percobaan anu maju sapanjang Kristus ngarengsekeun padamelan pangadilan-Na, bakal diproklamasikeun. Pesen éta dua rupa, miboga garis internal jeung eksternal, anu saterusna ngawakilan dua léngkah kahiji tina prosés ujian tilu-léngkah anu salawasna lumangsung nalika hiji nubarkeun dibuka segelna, sakumaha dina wahyu Yesus Kristus dina 31 Désémber 2023.

Majalah *The Time of the End* ngandung gambaran dasar ngeunaan mangsa nu bakal datang pikeun Amérika sakumaha digambarkeun dina genep ayat panungtungan Daniel sapuluh hiji, anu dibuka segelna dina waktu ahir taun 1989. Majalah éta geus aya dina catetan umum salila tilu puluh taun, sarta teu aya saurang ogé anu ningali yén salah sahiji téma utama éta majalah nyaéta perjuangan agama antara komunisme jeung garéja-garéja dina pangaruh Katolik, hususna di Ukraina. Perang agama éta tina mangsa taun 1989 ngajelaskeun kontéks tina ragragna agama Putin sakumaha dilambangkeun ku Ptolemy jeung Uziah dina pemberontakan anu duanana tampakkeun di Bait Allah di Yerusalem. Bait Allah di Yerusalem éta Bait Uziah, lain Bait Ptolemy. Boh Putin boh Zelenskyy najiskeun Bait anu sarua ku dua cara anu béda; nu hiji salaku urang Mesir jeung nu hiji deui salaku urang Yahudi.

Garéja anu keur tarung ngalawan raja kidul dina taun 1989 téh nyaéta garéja Katolik. Jeung naha henteu? Ateisme Perancis anu nganteurkeun tatu paéh ka raja kalér dina taun 1798, ku kituna naha kapapaan henteu bakal ngabales kana panganiayaan anu panjang berkepanjangan ti pihak ateisme ka garéja Katolik, utamana di Ukraina? Anu leuwih penting nyaéta yén kasaksian anu écés ieu ngeunaan Ukraina asalna tina hiji publikasi dina taun 1996, anu nyutat para sajarawan sekuler ngeunaan sajarah taun 1989. Ayeuna, nalika Gusti keur muka segel sajarah anu disumputkeun tina ayat opat puluh, Mantenna geus nunjuk kana tarung antara dua garéja ortodoks pikeun nyadiakeun kontéks nubarkeun jeung sajarah tina perang Raphia jeung balukarna, sarta Mantenna geus ngawengku heula wawasan anu diperlukeun dina majalah *The Time of the End* anu diterbitkeun tilu puluh taun ka tukang.

Ragragna Napoleon saluyu jeung ragragna Lenin, Stalin, jeung sistim Uni Soviét anu lumangsung laun-laun. Nalika karajaan kidul dina nubuatan mindahkeun ibukotana ka Rusia, aya dua révolusi gedé dina taun 1917. Nu kahiji nyaéta anu disebut Révolusi Rusia nalika Tsar digulingkeun, tuluy dina taun anu sarua dituturkeun ku Révolusi Bolshevik, anu ngakibatkeun perang sipil ti taun 1917 nepi ka 1922. Dina taun 1922 Uni Soviét diadegkeun.

Mimiti Rusia salaku raja kidul sacara rohani ngawakilan hiji révolusi dua léngkah anu ngabalukarkeun perang sipil, tuluy kana kabentukna hiji konfederasi nagara-nagara. Runtuhna Uni Soviét ogé lumangsung dina dua léngkah, dimimitian ku diruntuhkeunana témbok Berlin dina 9 Nopémber 1989, anu tuluy ngarah kana bubarna Uni Soviét dina 31 Désémber 1991. Salaku pamingpin panungtung Rusia, raja kidul, Vladimir Putin dipatandakeun ku pamingpin Rusia nu kahiji—Vladimir Lenin.

Vladimir hartina “pamingpin anu agung” sarta Putin hartina “jalan.” Lenin hartina “walungan anu agung,” nanging Vladimir Lenin milih ngaran Lenin pikeun nyumputkeun ngaran aslina, nyaéta Vladimir Ilyich Ulyanov. Ilyich hartina “putra Élia,” sarta Ulyanov hartina “putra Élia anu ngora.”

Pamingpin Rusia anu agung dina éta jalan, dina sajarah anu dilambangkeun ku perang Raphia dina taun 217 SM, dipralambangkeun ku pamingpin kahiji Rusia, anu salaku Vladimir Lenin janten pamingpin agung ti walungan anu kuat, tapi anu nyumputkeun ngarana. Ngaran téh lambang tina tabiat, jeung kanyataan yén Vladimir nyumputkeun dua ngarana ngagambarkeun hiji tabiat anu milih hiji walungan agung tina pamikiran pulitik, tibatan hiji tabiat anu dipralambangkeun ku Elia, anu hartina “Allah téh Yéhuwa.” Akar ateisme nyaéta panolakan ka Allah, jeung ateisme téh mangrupikeun ciri utama tina raja kidul. Ngaran kadua jeung katilu anu dipaparinkeun ka Lenin nekenkeun Elia jeung putrana, sarta ahir Rusia salaku raja kidul dipralambangkeun ku Ptolemy IV, anu meunang dina perang Raphia, tapi waktu Antiochus mulang deui dina taun 200 SM dina perang Panium, putra Ptolemy anu kakara umur lima taun harita keur maréntah. Dua ngaran asal Lenin nandakeun Elia jeung putrana, sarta sajajar jeung Ptolemy jeung putrana. Elia jeung amanatna ka anak-anakna lumangsung dina poé-poé panungtungan, pas saméméh “poé PANGERAN anu gedé jeung matak pikasieuneun;” anu ogé jadi tempat ayana perang Raphia jeung Panium.

Lah, Kami bakal ngutus ka maraneh Nabi Elia saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun; sarta manéhna bakal malikkeun hate para bapa ka anak-anakna, jeung hate anak-anak ka para bapana, supaya Kami ulah datang tuluy ngahukum bumi ku kutuk. Maleakhi 4:5, 6.

Kasaksian Uzzia jeung Ptolemaios silih sajajar dina ayat sabelas tina Daniel sabelas, sarta Uzzia hirup salila sabelas taun sanggeus pabangkanganana jeung katarajang lepra; ari Ptolemaios maréntah salila jumlahna tujuh belas taun, anu sarua jeung jumlah taun antara peperangan dina ayat sabelas jeung ayat lima belas. Nubuat 250 taun anu dimimitian dina 457 SM, réngsé dina 207 SM di tengah-tengah dua peperangan éta; sapuluh taun sanggeus Raphia jeung tujuh taun saméméh Panium. Pamaréntahan Ptolemaios IV dimimitian dina 221 SM, sarta anjeunna pupus dina 204 SM, ku kituna tujuh belas taun Ptolemaios téh lain garis anu sarua jeung tujuh belas taun ti Raphia

nepi ka Panium. Kitu deui, éta lain tujuh belas taun anu sarua anu dilambangkeun ku panutupan nubuat 250 taun anu dimimitian ku Nero dina taun 64 sarta réngsé dina taun 313. Ti 313 nepi ka hukum Minggu anu kahiji dina 321 aya dalapan taun, sarta salapan taun ti harita dina 330 Konstantinus ngabagi karajaan kana beulah wétan jeung kulon.

Dina mangsa anu pohara caket, Putin jeung Rusia baris ngéléhkeun Ukraina, sarta tapak léngkah Ptolemy jeung Uzziah baris mimiti kaulang dina sajarah anu digambarkeun ku ayat ka dua welas. Dua saksi Alkitab nempatkeun krisis ahir pikeun Putin dina hiji krisis garéja jeung nagara. Pemberontakan maranéhna nembongan di Bait Allah di Yerusalem, ku kituna ngécéskeun yén Bait Allah jeung agama Uzziah téh mangrupa titik rujukan nubuat.

Zelenskyy, anu hartina “héjo,” téh boneka para birokrat globalis ti Uni Éropa jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa, anu agenda globalisna kacida merenahna diwakilan ku gerakan pulitik héjo anu nyembah ka indung bumi. Kacida pantesna yén Zelenskyy téh saurang aktor, sabab écés anjeunna ngan ukur proksi tina kakawasaan-kakawasaan séjén, jeung harti ngaranna, “héjo,” nandaan falsafah pulitik anu nungtun léngkah-léngkahna dina papan catur sajarah umat manusa. Skakmat pikeun Zelenskyy geus caket pisan.

Dina sajarah panungtung ieu, pambrontakan Uzziah jeung Ptolemy baris sakali deui dipagelarkeun, nanging Ptolemy (Putin) pupus opat taun saméméh perang Panium, sarta pangawasa panungtung raja kidul dilambangkeun ku saurang budak yuswa lima taun anu keur dikokolakeun ku runtuyan wali nagara anu korup tur teu mampuh.

Ptolemaios V kakara yuswa kira-kira 5–6 taun waktu anjeunna naék tahta dina taun 204 SM (sanggeus pupusna ramana anu misterius), sarta karajaan Ptolemaik lumpuh ku runtuyan pamaréntahan wali anu teu mampuh atawa korup salila mangsa pamaréntahanana. Pamaréntahan wali anu mimiti lumangsung ti taun 204–202 SM, sanggeus pupusna Ptolemaios IV disumputkeun sarta indungna, Arsinoe III, dipaéhan. Jalma-jalma karesep di karaton, nyaéta Sosibius, saurang menteri lila dina mangsa Ptolemaios IV, jeung Agathocles, lanceuk lalaki ti Agathoclea, selir Ptolemaios IV, nyatakeun dirina sorangan minangka para wali pamaréntahan. Maranéhna ngajieun palsu atawa ngedalkeun hiji wasiat anu ngajadikeun maranéhna minangka para pangampih, nempatkeun raja ngora éta dina pangasuhan Agathoclea jeung kulawargana, sarta nyingsieunan para saingan anu mungkin muncul. Sosibius nanggung sabagian gedé tina administrasi dina mangsa awal.

Kira-kira dina taun 202 SM, lumangsung hiji parobahan nalika Agathocles jadi wali pangawasa anu dominan, tapi manéhna kacida dipikangéwakeunana ku jalma réa lantaran kalakuan cabulna jeung salah urusan. Hiji pangpemberontakan rahayat di Aleksandria nyababkeun manéhna dilinuh sacara kejem ku balaréa, kalayan raja budak sacara nominal mere idin. Wali-wali pangawasa saterusna nya éta Tlepolemus, gubernur Pelusium, tuluy Aristomenes. Nepi ka mangsa perang Panium dina taun 200 SM, karajaan éta aya dina runtuyan wali pangawasa jeung panasehat karaton anu silih gentos ieu.

Dina perang di Panium, pasukan Ptolemaios dipingpin di médan perang ku jéndral Scopas ti Aetolia, saurang panglima bayaran anu diangkat dina mangsa pamaréntahan wali-raja, lain ku

Ptolemaios V sorangan. Raja ngora éta henteu miboga kadali anu sajati—kaputusan, stratégi militér, jeung kalemahhan karajaan sacara gembeleng asalna tina kalumpuhan para wali-raja, pamaréntahan jero nagri anu baruntak (saperti pangwangkangan bangsa Mesir pribumi), jeung intrik di karaton. Kaayaan anu teu ajeg ieu ngamungkinkeun Antiochus III Agung pikeun ngéléhkeun Scopas sacara tuntas di Panium, bari ngarebut Coele-Syria, kaasup Yudea, salalawasna tina kakawasaan Ptolemaios.

Para ahli sajarah ngabahas kamungkinan yén pupusna Ptolemy IV téh ku diracun, anu ogé mangrupa bagian tina spekulasi sajarah ngeunaan Vladimir Lenin, Joseph Stalin, kitu deui ratu ti kidul, Cleopatra. Putin unggul dina Perang Ukraina, tapi tuluy karagragna dimimitian ku kahayangna pikeun ngalaksanakeun deui hubungan pangendali anu baheulana dipiboga ku Uni Soviét jeung garéja Ukraina, anu nalika dileungitkeun dina taun 1989, jadi lambang kameunangan raja ti kalér ngalawan raja ti kidul.

Ukraina mangrupikeun buaian Ortodoksi Slavia Wétan. Baptisan Vladimir Agung lumangsung dina taun 988 di Kyiv. Saterusna Moskwa ngaku gelar “Roma Katilu” sanggeus Konstantinopel runtuh, sarta nempatkeun dirina minangka ahli waris anu sah jeung pangreksa rohani sakumna tanah Rusia, kaasup Ukraina salaku “wewengkon kanonik”-na.

Patriarkat Moskwa salawasna nganggap Ukraina minangka hal anu teu bisa dipisahkeun sacara rohani ti Rusia kalawan semboyan “Hiji bangsa, hiji iman,” anu mangrupa ungkara anu ku Putin sorangan geus sababaraha kali dipaké. Ukraina, utamana saprak 2014/2022, beuki ningali pangawasan Moskwa minangka kakawasaan kolonial jeung dominasi impérial tinimbang keibuan rohani anu sajati. Nepi ka Pébruari 2026, aya dua struktur Ortodoks anu silih saingan. Salah sahijina nyaéta Garéja Ortodoks Ukraina, anu ti saprak 2019 geus mandiri ti Patriark Ékuménis Bartholomew ti Konstantinopel. Di Kyiv, Garéja Ortodoks Ukraina dianggap minangka garéja nasional anu sabenerna.

Pamiarsa kudu waspada: Garéja Ortodoks Ukraina téh garéja nu béda jeung Garéja Ortodoks Ukraina. Garéja Ortodoks Ukraina nu hiji nyambung jeung Garéja Ortodoks Rusia, sarta ku sabab ieu Zelenskyy geus nyerang éta. Vatikan nentang kana serangan-serangan Zelenskyy nu geus keur lumangsung, tapi pambarontakan Putin dina ayat dua welas lumangsung sanggeus kameunanganana di Raphia, sarta éta can kénéh bakal kajadian di mangsa nu bakal datang.

Garéja Ortodoks Ukraina sacara sajarah raket patalina jeung badan Moskwa. Sanggeus invasi taun 2022, Garéja Ortodoks Ukraina nyatakeun otonomi pinuh dina Méi 2022, tapi panalungtikan nagara Ukraina (DESS) sababaraha kali netelakeun yén éta tetep aya dina afiliasi kanonik jeung yuridis jeung Moskwa. Ukraina ngaluluskeun hiji undang-undang dina Agustus 2024 (ditandatangani ku Zelenskyy) anu ngalarang sagala badan kaagamaan anu aya patalina jeung Garéja Ortodoks Rusia (“nagara agrésor”). Garéja Ortodoks Ukraina geus diparéntahkeun supaya megatkeun sagala hubungan éta sacara tuntas, atawa nyanghareupan bubaran Kyiv Metropolis-na ku parentah pangadilan. Nepi ka ahir taun 2025 jeung awal taun 2026, masih lumangsung panggerebegan, mindahkeun paroki ka Garéja Ortodoks Ukraina (leuwih ti 1.300 saprak 2022), perkara pangadilan, jeung para ahli PBB anu méré peringatan ngeunaan kahariwang kabébasan

beragama patali jeung Garéja Ortodoks Ukraina.

Vatikan geus sacara umum nentang sagala pembubaran paksa kana Garéja Ortodoks Ukraina. Rusia jeung Putin ngagambarkeun ieu minangka panganiayaan anu taya panyamaranana ka Ortodoksi kanonik sarta geus ngajadikeun panangtayungan “garéja-garéja Ortodoks Rusia” minangka tuntutan anu écés dina sagala rundingan karapihan. Propaganda Rusia sacara ajeg ngahubungkeun Garéja Ortodoks Ukraina jeung serangan nagara Ukraina ka éta garéja minangka “Nazisme” sarta minangka bagian tina alesan maranéhna ngeunaan “denazifikasi”.

Putin bakal kalawan sombong “asup ka Bait Suci” sarta ngaku kakawasaan rohani anu lengkep kana Ortodoksi Ukraina dina usaha pikeun ngasubordinasikeun deui sakumna struktur garéja Ukraina ka handapeun Moskwa, bari nungtut pangakuan minangka kapala rohani anu sah tina dunya Ortodoks Rusia.

Ieu mangrupa paralel anu persis jeung Ptolemy asup ka Rohangan Nu Pangsucina, sedengkeun Uziah nyaéta Zelenskyy anu narékahan ngaduruk menyan. Pemberontakan Ptolemy lumangsung di Rohangan Nu Pangsucina, sedengkeun pemberontakan Uziah lumangsung di rohangan suci. Hiji raja kidul, anu kabawa ku kameunangan “borderline,” sanggeus mungkas kakawasaan proxy Nazisme, tuluy ngaléngkah ngalebet ka tempat anu ngan ukur kagungan ranah agama. Tuluy bakal datang hiji panghandapkeun anu dadakan ku pangersa ilahi, sarta Putin bakal ngiles tina panggung (sakumaha Ptolemy IV pupus dina taun 204 SM). Sanggeus kakosongan kakawasaan dina hiji ‘fase panerus-panerus lemah,’ raja kalér mulang kalayan kakuatan anu leuwih gedé sarta unggul dina perang Panium modéren dina ayat 15.

Tujuh belas

Tujuh belas taun kajadian tilu kali dina sajarah, di mana perang Raphia jeung Panium ngahiji babarengan, garis kana garis. Tujuh belas taun ti Dékrit Milan, nalika tahta wétan jeung kulon kakaisaran di hijikeun ngaliwatan perkawinan, nepi ka karajaan dibagi sarta dipisahkeun dina taun 330. Tujuh belas taun anu dimimitian jeung dipungkas téh mangrupa tanda-tanda jalan tina dua mangsa nubuat séjén anu patali. Dimimitian ku Nero dina taun 64, hiji mangsa panganiayaan ditandaan, anu réngsé dina sajarah Constantine nu Agung. Pangalihan ti mangsa panganiayaan Nero kana kompromi anu dilambangkeun ku Constantine nandakeun pangalihan ti garéja Smyrna kana garéja Pergamos. Taun 313 jeung Dékrit Milan nandakeun ahir garéja Smyrna, sarta ahir tina mangsa tujuh belas taun téh nyaéta taun 330, anu mangrupa kacumponan tina nubuat tilu ratus genep puluh taun dina Daniel 11:24.

Mantenna bakal asup kalawan tengtrem ka tempat-tempat nu panggemukna di éta propinsi; sarta manehna bakal ngalakukeun hal anu teu kungsi dipigawé ku karuhunna, atawa ku karuhun ti karuhunna; manehna bakal ngabagi-bagikeun ka maranéhna hasil rampasan, jarahan, jeung kakayaan: enya, manehna bakal ngarencanakeun akalna ngalawan benteng-benteng pertahanan, ngan pikeun sawatara waktu. Daniel 11:24.

Tujuh belas taun ti taun 313 jeung édik Milan dimimitian ku kanyataan nubuat anu tergenap sarta dipungkas ku kanyataan nubuat séjén anu tergenap. Tergenapna nubuat kahiji anu nandaan awalna,

ngaidéntifikasi peralihan ti gereja Smyrna ka gereja Pergamos, sarta nubuat anu nandaan ahir tujuh belas taun éta, ngaidéntifikasi kabéhanana Roma jadi Roma Wétan jeung Roma Kulon. Tujuh belas taun éta diidéntifikasi ku sajarah nubuat, lain ku hiji proklamasi husus salila tujuh belas taun. Alfa tina pamisahan gereja kadua ti gereja katilu sajajar jeung pamisahan kakaisaran jadi wétan jeung kulon dina tergenapna nubuat waktu 360 taun. Dua nubuat éta netepkeun hiji mangsa tujuh belas taun, sarta éta kudu diteguhkeun minangka hiji mangsa nubuat anu sah dumasar kana kasaksian dua atawa tilu; lamun tujuh belas téh mangrupikeun lambang nubuat anu sah.

Saksi-saksi éta aya dina hiji mangsa 250 taun séjén anu dimimitian dina taun 457 SM. Dina tanggal éta, nubuat 2.300 taun dina Daniel 8:14 mimiti lumangsung. Taun 457 SM téh mangrupa titik awal profétis, sarta hiji titinggal profétis anu geus mantep. Lamun dipanjangkeun 250 taun ka hareup, éta mawa anjeun ka taun 207 SM, nyaéta sajarah anu aya di antara perang Raphia jeung Panium. Perang Raphia jeung Panium teu bisa dipisahkeun, sabab duanana dilaksanakeun ku Antiochus the Great. Ti perang Raphia dina taun 217 SM nepi ka perang Panium dina taun 200 SM téh tujuh welas taun. Nubuat 2.300 taun nandakeun hiji parobahan dispensasi dina awalna, nalika dekret katilu mulangkeun kadaulatan nasional Yuda, lajeng dina ahirna aya parobahan dispensasi nalika Kristus ngalih ti tempat suci ka Tempat Nu Mahasuci. Taun 207 SM ngawakilan parobahan dispensasi tina pamaréntahan Mesir ka Yudea, kana dispensasi kakawasaan Seleukid atas tanah anu mulya. Dispensasi kakawasaan Seleukid atas tanah anu mulya ngahasilkeun pemberontakan Makabe dina taun 167 SM.

Mangsa Nero salila 250 taun dipungkas ku sajarah Constantine the GREAT, jeung 250 taun anu réngsé di antara dua perang téh mangrupa sajarah Antiochus the GREAT. Dina perang Raphia, Ptolemy IV ngéléhkeun Antiochus the Great, sarta Ptolemy maréntah salila tujuh belas taun. Duanana mangsa 250 taun ngandung hiji mangsa tujuh belas taun anu écés. Duanana dipungkas dina sajarah saurang panguasa anu dipikawanoh minangka the GREAT. Duanana mangsa 250 taun dimimitian dina hiji waymark nubuat anu geus ditetepkeun, sarta duanana ogé dipungkas dina hiji waymark nubuat anu geus ditetepkeun.

Amérika Sarikat dimimitian dina 4 Juli 1776, sarta 250 taun ti harita mawa anjeun ka 4 Juli 2026, nalika Donald Trump, anu dipikawanoh minangka anu narékahan ngajadikeun Amérika “agung,” baris ngarayakeun 250 taun éta. Taun 2026, sarua jeung 250 taun ti 457 SM, ditutup dina pertengahan sajarah peperangan modéren Raphia jeung Panium, anu dipikawanoh minangka perang Ukraina jeung Perang Dunya Katilu. Mangsa pamaréntahan hiji raja kidul, jaman hukum Minggu anu kahiji, jeung mangsa ti perang Raphia nepi ka Panium nyayagikeun tilu kurun salila tujuh belas taun anu sakabéhna patalina jeung sajarah nubuatan anu sarua. Tilu mangsa 250 taun, sakabéhna, ngahontal titik anu sarua dina sajarah-sajarah nubuatan anu sarua. Tilu mangsa 250 taun éta netepkeun tilu garis bebeneran nubuatan jeung sajarah anu patali jeung Donald Trump, anu dilambangkeun boh minangka Konstantinus Agung, boh minangka Antiokhus Agung.

Tilu garis nu masing-masing lilana 250 taun méré tilu gambaran anu béda, tapi silih lengkepan, ngeunaan poé-poé panungtungan. Garisna Nero nétélakeun sajarah kompromi salila tujuh belas taun anu kacida merenahna ngagambarkeun ciri-ciri nubuat ngeunaan kabentukna gambar sato galak.

“PANGERAN parantos nembongkeun ka abdi kalayan écés yén patung sato galak éta bakal diwangun saméméh masa kasempetan rahmat ditutup; sabab éta bakal janten ujian anu agung pikeun umat Allah, ku éta nasib langgeng maranéhna bakal ditangtukeun. Pendirian anjeun téh kacida campur-adukna ku rupa-rupa kateuayegan nepi ka ngan saeutik anu bakal katipu.

“Dina Wahyu 13 ieu poko ditepikeun kalayan écés; [Wahyu 13:11–17, dikutip].”

“Ieu téh ujian anu umat Allah kudu tampi saméméh maranéhna dipasihan meterai. Sakabéh anu ngabuktikeun kasatiaanna ka Allah ku ngalakonan hukum-Na, sarta nampik narima sabat palsu, bakal nangtung handapeun panji Gusti Allah Yéhuwa, sarta bakal nampa meterai Allah anu hirup. Jalma-jalma anu nyerahkeun bebeneran anu asalna ti sawarga sarta narima sabat Minggu, bakal nampa tanda sato galak.” Manuscript Releases, jilid 15, 15.

Gambaran sato galak téh nyaéta gabungan antara garéja jeung nagara, kalayan garéja nu ngawasaan éta hubungan. Kompromi Konstantinus dina usaha ngahijikeun paganisme jeung Kristen mangrupikeun conto klasik tina kompromi dina poé-poé panungtungan.

“Dina gerakan-gerakan anu ayeuna keur lumangsung di Amérika Sarikat pikeun ngajamin sangkan lembaga-lembaga jeung kabiasaan-kabiasaan garéja meunang pangrojong ti nagara, kaum Protestan keur nuturkeun tapak-léngkah kaum papis. Malah leuwih ti kitu, maranéhna keur muka panto pikeun kapausan sangkan meunang deui di Amérika Protestan éta kakawasaan pangluhurna anu geus leungit ku dirina di Dunya Heubeul. Jeung anu ngajadikeun gerakan ieu leuwih pinuh ku harti téh nyaéta kanyataan yén tujuan utama anu keur dirancang téh nya éta maksa palaksanaan pangreureuhan poé Minggu—hiji adat anu asalna ti Roma, jeung anu ku dirina diaku minangka tanda kawenanganana. Ieu téh sumanget kapausan—sumanget kasaluyuan kana kabiasaan dunya, panghormatan ka tradisi manusa saluhureun parentah-parentah Allah—anu keur nyerep kana garéja-garéja Protestan sarta ngadorong maranéhna pikeun ngalakukeun padamelan nu sarua dina ngagungkeun poé Minggu sakumaha anu geus dipigawé ku kapausan saméméh maranéhna.”

“Lamun nu maca hayang ngartos agénsi-agénsi anu bakal dipaké dina pasanggiri anu geura datang, anjeunna ngan ukur kudu nalungtik catetan ngeunaan sarana-sarana anu ku Roma dipaké pikeun tujuan anu sarua dina mangsa-mangsa baheula. Lamun anjeunna hayang terang kumaha kaum papis jeung kaum Protestan, nalika ngahiji, bakal nungkulan jalma-jalma anu nolak dogma-dogma maranéhna, sing anjeunna niténan sumanget anu dipintonkeun ku Roma ka poé Sabat jeung ka para pambélana.

“Parentah-parentah karajaan, konsili-konsili umum, jeung katangtuan-katangtuan gereja anu dirojong ku kakawasaan sipil, nya éta léngkah-léngkah anu ku éta pésta kapir ngahontal kalungguhan anu dipihormat di dunya Kristen. Ukuran umum anu kahiji pikeun maksa pangjagaan poé Minggu nya éta hukum anu ditetepkeun ku Constantine. (A.D. 321) Edik ieu maréntahkeun sangkan warga kota istirahat dina ‘poé panonpoé anu mulya,’ tapi ngidinan jalma-jalma di padésan pikeun nuluykeun pagawean tatanén maranéhna. Sanajan dina hakékatna mangrupa hiji katetapan kapir, éta hukum dilaksanakeun ku kaisar sanggeus anjeunna narima agama Kristen ngan sacara nominal.” The Great Controversy, 574.

Léngkah kamajuan kompromi anu nyababkeun, sarta anu bakal deui nyababkeun, kana hukum Minggu digambarkeun ku mangsa tujuh belas taun ti 313 nepi ka 330, kalayan hukum Minggu anu kahiji dina taun 321 minangka titik tengah sajarah éta. Dina awalna aya hiji perkawinan antara wétan jeung kulon, sarta dina ahirna aya hiji cerai antara wétan jeung kulon. Hukum Minggu anu kahiji téh mangrupa pananda jalan tengah anu ngagambarkeun pambrontakan, sakumaha hurup katilu belas dina alfabét Ibrani, lamun didahuluhan ku hurup kahiji sarta dituturkeun ku hurup ka dua puluh dua, nyaéta hurup panungtung alfabét éta, ngabentuk kecap Ibrani pikeun “kabeneran.” Perkawinan dina awal jeung cerai dina ahir nandakeun hurup alfa dina kasaluyuan jeung hurup omega. Mangsa 250 taun anu dimimitian ku Nero miboga tanda tangan Kristus, sarta éta nyarita ngeunaan hiji jejer bebeneran kiwari dina poé-poé panungtung.

Mangsa 250 taun anu dimimitian dina 457 SM nekenkeun kapamingpinan nagara anu dilambangkeun ku Antiochus the Great sakumaha anjeunna nangtung dina jero mangsa tujuh belas taun ti Raphia nepi ka Panium. Urang ngartos éta minangka kapamingpinan nagara, sabab dina 457 SM hiji nuju salila 2.300 taun ogé dimimitian. Eta 2.300 taun téh mangrupa garis nuju internal anu nyarioskeun pagawean panebusan Allah, anu saajar jeung hiji lambang kapamingpinan garéja. Béda jeung mangsa 250 taun anu dimimitian ku Nero, mangsa anu dimimitian dina 457 SM keur nyangking perkara kalungguhan pulitik présidén Amérika panungtungan anu keur narékahan ngajadikeun Amérika lajeng dunya agung, bari anjeunna ngamajukeun konsép Katolik anu salah ngeunaan hiji jaman emas salila sarébu taun karapihan.

Dua ratus lima puluh taun Amerika Serikat, nu mangrupa sato bumi dina Wahyu tilu welas, nandakeun panutupna karajaan kagenep dina nuju Alkitab, nu réngsé di tempat manéhna mimiti, nyaéta di tengah-tengah perang. Nu jadi nu meunang dina sajarah nangtukeun catetan sajarah nu dipiara. Demokrat nu dikuatan ku naga globalis, ningali anarki kiwari minangka hiji revolusi, sedengkeun Republik nu ngan loba omong tapi euweuh lampah ningali sajarah kiwari ieu minangka perang sipil. Demokrat mangrupikeun wakil naga dina nuju Alkitab, ari Republik digambarkeun minangka Protestan nu murtad, atawa dina istilah Yohanes dina Wahyu genep welas, maranéhna téh nabi palsu. Amerika Serikat dimimitian ku perang revolusi jeung dipungkas ku perang revolusi. Partéy Republik dimimitian dina hiji perang sipil sarta maranéhna dipungkas dina hiji perang sipil. Kaum Republik ningali perang sipil nu ku Demokrat disebut revolusi.

Trump, salaku présidén Républik panungtung, miboga sipat-sipat profétis présidén Républik anu kahiji, anu mucunghul dina sajarah lahiriah Perang Sipil. Perang Sipil lahiriahna Lincoln ogé mangrupa sajarah batiniah tina nuju Yesaya pasal tujuh, ayat dalapan, anu réngsé dina taun 1863, nya éta taun pisan Proklamasi Émansipasi. Bédana antara dua partéy téh mangrupa prinsip profétis anu utama jeung dasar. Ieu dimimitian ku Kain jeung Habel, anu dina jaman Kristus diwakilan ku golongan Saduki jeung urang Parisi, dua golongan Kain anu baris maéhan hiji Habel.

Kaum Parisi jeung Saduki ngalambangkeun jalma-jalma anu sapuk pikeun nyalib Al Masih maranéhna, ku alesan anu béda-béda, tapi tetep waé sapuk. Kaum Parisi ngaku ngajaga hukum, tapi henteu ngalakukeunana, saperti halna jeung pihak Republican. Kaum Parisi ngaku ngajaga hukum ilahi anu asalna, tapi napsirkeun éta hukum ngaliwatan logika maranéhna sorangan anu pinuh ku prasangka. Hukum asal pikeun kaum Parisi téh sarua jeung Konstitusi pikeun pihak

Republican, nyaéta Konstitusi anu pisan ku maranéhna diaku didukung, tapi saenyana henteu. Kaum Saduki nampik kakawasaan Allah, sarta sanajan maranéhna golongan anu leuwih leutik batan kaum Parisi, kaum Saduki ngawasaan kaayaan agama jeung pulitik Yudea dina mangsa Kristus. Kaum Demokrat téh golongan anu leuwih leutik batan pihak Republican, nepi ka maranéhna kudu curang supaya tetep nyekel kakawasaan, tapi maranéhna mémang tetep nyekel kakawasaan, sabab lawan-lawanna, anu ngaku ngajaga kaadilan anu sarua pikeun sakumna jalma, henteu ngalakukeun nanaon pikeun nerapkeun prinsip-prinsip hukum anu ku maranéhna diaku dijaga.

Teu aya anu anyar di handapeun panonpoé, sarta dua partéy pulitik di Amérika Sarikat téh sarua gedéna jadi bagian tina bentang nubuat sakumaha urang Parisi jeung urang Saduki. Tangtu aya loba deui kasaluyuan séjén sapanjang garis nubuat ieu, tapi ngan nalika anjeun ningali hubungan nubuat tina dua kakawasaan anu teu suci éta, anu sanajan silih lawan, jadi ngahiji ngalawan kasucian, harita anjeun bakal ningali Ptolemy jeung Uziah dina cahaya anu saéstuna. Duanana raja kidul nyobian ngurban di Bait Allah anu sarua, tapi Ptolemy, ti Mesir, ngawakilan kakawasaan naga—kaum Démokrat. Uziah, salaku raja Yudea, nyaéta pamingpin tanah kamulyaan, anu mangrupa Protestanisme murtad, atawa nabi palsu—kaum Républik.

Hubungan antara naga jeung nabi palsu sacara klasik digambarkeun di Gunung Karmel. Di gunung éta, Ahab ngawakilan naga, sedengkeun nabi-nabi Baal jeung Asytarotna Izebel ngawakilan nabi-nabi palsu anu nangtung ngalawan Elia. Sato galak anu nyaéta Izebel téh masih aya di balik layar di Samaria. Naga anu ngahiji jeung nabi palsu ogé digambarkeun ku ngahijina Roma kapisir jeung urang Yahudi di salib, sakumaha engké bakal aya ngahijina Partéy Démokrat jeung Partéy Républik dina hukum Minggu. Unsur-unsur hiji kakawasaan anu ngahiji digambarkeun ku Partéy Démokrat jeung Partéy Républik di jero tanduk Républik tina sato galak bumi. Dua kakawasaan pulitik anu teu suci éta digambarkeun ku Kain, jeung galur Habel ogé miboga pamisahan anu rangkep dua.

Galur Abel, anu dina patalina jeung galur lahiriah Kain mangrupa galur batiniyah, dilambangkeun ku dua golongan parawan. Kamajuan tanduk Protestan tina sato galak nu naék ti bumi, nyaéta Amérika Sarikat, dilambangkeun ku runtuyan panyucian agama anu dimimitian ku garéja Sardis dina taun 1798, nalika Amérika Sarikat jadi karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci. Sardis téh hiji garéja anu boga ngaran, ngaku yén éta hirup, padahal éta paéh. Nepi ka taun 1798 sekte-sekte Protestan anu geus misah tina garéja kapausan geus mimiti balik deui ka Roma. Umat Kristen mimiti dingaranan Kristen di Antioki.

“Di Antioki murid-murid teh mula-mulana disebut urang Kristen. Ngaran éta dipasihkeun ka maranéhna lantaran Kristus jadi poko utama tina pangwawaran, pangajaran, jeung paguneman maranéhna. Taya eureunna maranéhna nyaritakeun deui kajadian-kajadian anu lumangsung dina mangsa palayanan-Na di bumi, nalika murid-murid-Na meunang berkah ku ayana Anjeunna sacara pribadi. Kalawan teu weleh, maranéhna ngararasakeun ajaran-Na jeung mujijat-mujijat panyageurkeun-Na. Kalawan biwir ngageter jeung panon pinuh ku cipanon, maranéhna nyarita ngeunaan kasangsaraan-Na di taman, panghianatan ka Anjeunna, pangadilan-Na, jeung panghukuman pati-Na, kasabaran jeung handap asor anu ku éta

Anjeunna nahan hinaan jeung panyiksaan anu ditimpakeun ka Anjeunna ku musuh-musuh-Na, sarta welas asih anu ilahi anu ku éta Anjeunna ngadoakeun jalma-jalma anu nganiaya ka Anjeunna. Kabangkitan-Na jeung naékna ka sawarga, sarta padamelan-Na di sawarga minangka Pangantara pikeun manusa anu geus murag kana dosa, jadi jejer-jejer anu ku maranéhna dipikaresep kacida pikeun dipikiran jeung diomongkeun. Pantes pisan lamun bangsa-bangsa kahir nyebut maranéhna urang Kristen, sabab maranéhna ngawartakeun Kristus jeung ngajatkeun doa-doa maranéhna ka Allah ngaliwatan Anjeunna.

“Nya éta Allah anu maparin ka maranéhna ngaran Kristen. Ieu ngaran karajaan, dipaparin ka sakumna jalma anu ngahijikeun dirina ka Kristus. Ngeunaan ngaran ieu Yakobus engké nulis, ‘Naha lain jalma-jalma beunghar anu nindes aranjeun, sarta nyéred aranjeun ka payuneun korsi pangadilan? Naha lain maranéhna anu ngahujat kana éta ngaran anu mulya, anu ku éta aranjeun disebut?’ James 2:6, 7. Jeung Petrus nyatakeun, ‘Lamun aya saurang sangsara minangka urang Kristen, ulah anjeunna isin; sabalikna, muga anjeunna ngamulyakeun Allah ku hal ieu.’ ‘Lamun aranjeun dicacad ku sabab ngaran Kristus, bagja aranjeun; sabab Roh kamulyaan jeung Roh Allah ngancik kana aranjeun.’ 1 Peter 4:16, 14.” Acts of the Apostles, 157.

Garéja Épesus dipaparin ngaran Kristen, anu ngantunkeun ka garéja Smirna anu dikaniaya; sanggeus éta saterusna aya garéja kompromi dina sajarah Pergamus. Nalika kapausan naék kana tahta, hiji pamisahan nandaan garéja Allah anu sajati minangka garéja di padang gurun. Garéja Romawi nyaéta Tiatira. Dina ahir padang gurun salila sarébu dua ratus genep puluh taun, garéja Protestanisme mucunghul, sarta ti titik éta saterusna tanduk Protestan dilambangkeun ku runtuyan ilahi tina ujian jeung panyucian.

Protestanisme dimimitian nalika Martin Luther nancebkeun 95 tésisna dina panto dina taun 1517, sarta “23” taun ti harita, dina taun 1540, ordo Yésuit mimiti ngadeg. Dina taun 2013, presentasi ka-95 jeung anu pamungkas tina Tables of Habakkuk ditémbélkeun kana panto, sarta dina 13 Maret 2013, paus Yésuit anu kahiji diresmikeun. Martin Luther dina sajarah éta kénéh kungsi dikucilkeun ku paus Leo. Pikirkeun ku sorangan...

Dina taun 1798 gereja Sardis ngaku nyekel kana ngaran “Protestan,” tapi ku balik deui ka Roma maranéhna geus mimiti gagal ngajaga ngaranana. Nalika Adventisme Millerit nyekel obor Protestanisme dina taun 1844, maranéhna ngawakilan hiji pangreureuhan ka Yarobeam, raja kahiji Israil, hiji bangsa anu baraya sedarah jeung suku di Yuda, tempat Allah nempatkeun Bait-Na. Yarobeam ngadegkeun hiji tandingan palsu, dumasar kana ageman anu ngawakilan urut pangbeungkeutan bangsana. Anjeunna ngulang deui pambarontakan dasar Harun ku ngadegkeun hiji gambar sato galak kalawan sakabéh harti nubuat anu patali jeung éta carita. Tapi dina ibadah pangbaktianna Adventisme Millerit mere pangreureuhan kana kateu-daékanna pikeun terus ngarahkeun ibadah anu sajati ka tempat suci tempat Allah linggih. Yarobeam hayang supaya puseur ibadah aya di Betel jeung Dan, anu ngawakilan jalma-jalma ti Sardis dina taun 1844 anu nampik nuturkeun Kristus asup ka Rohangan Nu Maha Suci.

Adventisme Millerit milih mulang deui kana agama Roma, sarta nyokot pisan dalil-dalil doktrinal ti maranéhna anu kakara kakeunaan minangka nabi-nabi palsu ku lantaran nampik kana warta

Miller; minangka guru-guru teologis maranéhna pikeun ngabenerkeun panolakan maranéhna kana warta nubuat ngeunaan tujuh kali. Adventisme Millerit, saperti nabi anu henteu taat, milih jalan sorangan, tibatan nuturkeun pituduh Allah. Jalan anu dipilih ku nu bodo dina sagala ujian jeung panyucian antara parawan-parawan wijaksana jeung parawan-parawan bodo ti saprak reformasi Protestan ka hareup dina sajarah nubuat téh nya éta jalan anu mulang deui kana ibadah ka tanah tempat maranéh geus dibébaskeun, sarta sakumaha ceuk maranéhna, “sagala jalan nuntun ka Roma.” Sagala jalan iwal ti jalan-jalan baheula Yeremia.

Réformasi Protestan parantos dipatalikeun tipologina ku mulangna Musa ka Mesir pikeun mingpin umat Allah asup ka Tanah Perjangjian. Sanggeus kaluar ti nagri pangawulaan, Allah maksud masrahkeun hukum-Na ka umat pilihan-Na. Dina garis Musa jeung Réformasi Protestan, pemberontakan kaciri langsung sanggeus aya pambébasan. Allah nguji Sardis, hiji umat anu ngaku boga ngaran hirup, tapi sabenerna geus paéh nalika datangna amanat William Miller. Aya dua purifikasi anu lumangsung dina taun 1844; anu kahiji nyaéta purifikasi garéja Sardis, anu ngaku dirina Protestan, tapi kabuktian geus paéh; tuluy urang Millerit ogé dipurifikasi dina taun anu sarua, minangka pangesahan tina misil sapuluh parawan.

Kaum Demokrat jeung Républikan ngawakilan dua golongan pulitik anu babarengan ngabentuk tanduk Républikan dina sato galak darat dina Wahyu tilu welas. Parawan anu wijaksana jeung anu bodo téh dua golongan agama anu babarengan ngabentuk tanduk Protestan dina sato galak darat. Parawan anu wijaksana ngabogaan ngaran kahiji anu dipasihkeun di Antioki. Parawan anu wijaksana téh urang Kristen, tapi maranéhna ogé urang Piladélpia anu miboga jangji pikeun narima hiji ngaran.

Anu unggul ku Mantenna ku Kami bakal dijadikeun tihang dina Bait Allah Kami, sarta manéhna moal kaluar deui salalanggengna; jeung kana dirina ku Kami bakal dituliskeun ngaran Allah Kami, jeung ngaran kota Allah Kami, nyaéta Yerusalem Anyar, anu turun ti sawarga ti Allah Kami; sarta kana dirina ku Kami bakal dituliskeun ngaran Kami anu anyar. Wahyu 3:12.

Wanci anu kahiji Allah méré ngaran ka umat-Na “Kristen” téh di Antioki, sarta sajarah nalika gerakan Laodikia tina saratus opat puluh opat rébu robah jadi gerakan Filadelfia tina saratus opat puluh opat rébu ogé mangrupikeun sajarah Antiochus Agung, anu ku ngaranna kota Antioki dingaranan, sarta anu dilambangkeun dina ahir hiji mangsa 250 taun antara perang Raphia jeung Panium.

Urang baris neruskeun ieu perkara-perkara dina artikel salajengna.